

ผลงานประกอบการพิจารณาประเมินบุคคล
เพื่อขอรับเงินประจำตำแหน่ง

ตำแหน่งพยาบาลวิชาชีพชำนาญการ (ด้านการพยาบาล)

เรื่องที่เสนอให้ประเมิน

1. ผลงานที่เป็นผลการดำเนินงานที่ผ่านมา

เรื่อง การพยาบาลผู้ป่วยเด็ก ไข้เลือดออกที่มีภาวะซึ่งออก

2. ข้อเสนอ แนวคิด วิธีการเพื่อพัฒนางานหรือปรับปรุงงานให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น

เรื่อง การพัฒนาสมรรถนะของพยาบาลวิชาชีพในการแปลผลแก๊สในเลือดแดง

เสนอโดย

นางสาวฤทัย บุญทรง

ตำแหน่งพยาบาลวิชาชีพชำนาญการ (ด้านการพยาบาล)

(ตำแหน่งเลขที่ รพจ. 807)

ฝ่ายการพยาบาล กลุ่มการกิจด้านการพยาบาล

โรงพยาบาลเจริญกรุงประชารักษ์

สำนักการแพทย์

ผลงานที่เป็นผลการดำเนินงานที่ผ่านมา

1. ชื่อผลงาน การพยาบาลผู้ป่วยเด็กไข้เลือดออกที่มีภาวะซึ่อก
2. ระยะเวลาที่ดำเนินการ 8 วัน (ตั้งแต่วันที่ 5 พฤศจิกายน 2561 ถึงวันที่ 12 พฤศจิกายน พ.ศ. 2561)
3. ความรู้ทางวิชาการหรือแนวความคิดที่ใช้ในการดำเนินการ

โรคไข้เลือดออก (Dengue Fever) เป็นโรคติดเชื้อไวรัสเดงกีซึ่งเรียกว่าไข้เลือดออกเดงกี (dengue hemorrhagic fever - DHF) พบร้อยละ 67 ปีที่แล้ว โดยครั้งแรกมีการระบาดที่ประเทศไทยปี พ.ศ. 2497 ต่อมา มีการระบาดในประเทศไทยปี พ.ศ. 2501 มีรายงานผู้ป่วย 2,158 ราย คิดเป็นอัตราป่วยเท่ากับ 8.8 ต่อประชากรแสนคน มีอัตราป่วยตายร้อยละ 13.90 (กรณิต แก้วกังวล, จิรวัฒน์ เกตุแก้วและธีรวดี กอ พยัคฆินทร์, 2558)

สาเหตุ

เกิดจากเชื้อไวรัสเดงกี 4 สายพันธุ์ คือ สายพันธุ์ 1, 2, 3 และ 4 เป็นสาเหตุของโรคในผู้ป่วยประมาณ ร้อยละ 87 และ Chikungunya virus ประมาณร้อยละ 10-15 โดยมียุงลายบ้าน (Aedes aegypti) ตัวเมียเป็นพาหะนำโรค โดยมักกัดคนในช่วงเวลากลางวันทำให้คนคนหนึ่งสามารถติดเชื้อซ้ำได้หลายครั้ง และการติดเชื้อซ้ำในแต่ละครั้งมักจะมีอาการรุนแรง โดยเฉพาะสายพันธุ์ 2 (ศรีสมบูรณ์ มุสิกสุคนธ์, 2558)

พยาธิสภาพ

เชื้อไวรัสเข้าสู่กระเพาะเลือด โดยยุงที่มีเชื้อไวรัสเดงกีมา กัดคน เมื่อเชื้อเข้าสู่หลอดเลือดฟอยเป็นระยะที่ เชื้อไวรัสซึ่งเป็นแอนติเจนไปเพิ่มจำนวนที่ vascular epithelial ทำให้ร่างกายต้องสร้างแอนติบอดีขึ้นมาต่อต้าน ถ้าได้รับเชื้อไวรัสครั้งแรกจะมีอาการไม่รุนแรง เมื่อมีการติดเชื้อครั้งที่ 2 ร่างกายจะสร้างแอนติบอดี จำเพาะเรียกว่า อินโนนีโกลบูลินจี (IgG) เพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว และจะจับกับแอนติเจนเกิดสารประกอบเอนซ่อนทางอินมูนขึ้น แล้วจะไปกระตุ้นระบบ complement ส่งผลให้มีการปล่อยสาร anaphylatoxin ออกมาซึ่งชื่อว่าเป็นตัวการที่ทำให้ผนังหลอดเลือดฟอยและเกล็ดเลือดถูกทำลาย จนทำให้มีเลือดออกจำนวนมาก (ศรีสมบูรณ์ มุสิกสุคนธ์, 2558)

อาการและการแสดง

แบ่งได้เป็น 3 ระยะ คือ 1) ระยะไข้ (febrile phase) มีไข้สูงเกิดขึ้นอย่างเฉียบพลัน ผู้ป่วยเด็กมักจะมีหน้าแดง (flushed face) อาจตรวจพบคอแดงได้ (injected pharynx) อาการที่พบบ่อย คือ เปื้ออาหาร อาเจียน อาจมีอาการปวดท้องร่วมด้วย ทำ tourniquet test ให้ผลบวก มีจุดเลือดออกเล็กๆ กระจายอยู่ตามแขนขา ลำตัว 2) ระยะวิกฤตหรือซึ่อก (critical phase หรือ leakage phase) เป็นระยะที่มีการรั่วของพลาสม่าโดยระยะรั่วประมาณ 24-48 ชั่วโมง เริ่มน้ำองค์การกระสับกระส่าย มือเท้าเย็น ชีพจรเบาเร็ว ความดันโลหิตเปลี่ยนแปลงส่วนใหญ่มีภาวะรักษาตัว 3) ระยะฟื้นตัว (Recovery or convalescent phase) ระยะฟื้นตัวค่อนข้างเร็ว ใช้เวลา

ประมาณ 2-3 วัน ผู้ป่วยเด็กจะมีอาการดีขึ้นอย่างชัดเจน พบรุนแรงเฉพาะเฉพาะ คือ confluent petechial rash (ชัยณุ พันธุ์เจริญ และอุษา ทิสยากร, 2558)

การวินิจฉัย

มีแนวทางการวินิจฉัย ดังต่อไปนี้ (โรค ภักดีโต, จุไร อภัยจรรัตน์และพัชมน อันโต, 2560)

1. การซักประวัติ ได้แก่ ประวัติการป่วยไข้เลือดออกในชุมชน สามารถในครอบครัว สภาพแวดล้อม ที่อยู่อาศัย แหล่งน้ำข้าง ประวัติการรับการรักษา ประวัติอาการและการแสดง เช่น คลื่นไส้ อาเจียน ปวดท้อง

2. การตรวจร่างกาย ในระยะไข้ จะพบไข้สูงถอย 38.9-40.6 องศาเซลเซียส อาจตรวจพบเยื่อบุตา แดง คออักเสบ ตับโต พบรุนแรงตามร่างกาย ทดสอบด้วย Tourniquet test จะให้ผลบวก

3. การตรวจทางห้องปฏิบัติการ มีดังนี้ (ศรีเพ็ญ กัลยาณรุจ, บุกดา หวังวีรวงศ์และ瓦aruณี วัชราสีรี, 2559) 1) เม็ดเลือดขาวจะมีค่าต่ำกว่าปกติ (น้อยกว่า 5,000 เซลล์ต่อลูกบาศก์มิลลิเมตร) 2) เกล็ดเลือดลดลงต่ำกว่า 100,000 เซลล์ต่อลูกบาศก์มิลลิเมตร 3) ระดับความเข้มข้นของเลือดจะเพิ่มขึ้นเป็นผลจากการร้าวพลาสม่า 4) ระยะชี้ออก การตรวจภาวะการเกิดลิ่มเลือด (coagulogram) จะพบ partial thromboplastin time (PTT) และ thrombin time (TT) ผิดปกติ 5) การตรวจภาพถ่ายรังสีทรวงอก (chest x-ray) จะพบน้ำในช่องเยื่อบุหุ้มปอด 6) การตรวจการทำงานของตับ (liver function test หรือ LFT) พbmีค่า AST (SGOT) เพิ่มขึ้น 7) ระดับการตกตะกอนของเม็ดเลือด (erythrocyte sedimentation rate หรือ ESR) ลดต่ำลงช่วงที่มีภาวะชี้ออก

4. การตรวจพิเศษ ได้แก่ (กาญจนा ตั้งราษฎร์, นพพร อภิวัฒนาภูล, อนันต์ โนมิตรเศรษฐี, โภจนี เลิศบุญเรืองและจำไฟวรรณ จำนวนสัมฤทธิ์, 2558)

4.1 การตรวจหาเชื้อไวรัสโดยตรง สามารถทำได้หลายวิธี ดังนี้ 1) การแยกเชื้อไวรัสจากเลือดโดยการทำเพาะเชื้อใน cell line หรือการเพาะเชื้อยุง 2) การตรวจนิวคลีอิกของเชื้อไวรัส เป็นการตรวจ RNA ของไวรัสโดยวิธี polymerase chain reaction (PCR) ได้ผลในเวลา 24-48 ชั่วโมง 3) การตรวจ NS1 antigen ซึ่งเป็น nonstructural protein ของไวรัส ตรวจได้ในเลือดหรือปัสสาวะ ทราบผลใน 1 ชั่วโมง

4.2 การตรวจการตอบสนองทางภูมิคุ้มกัน เป็นการตรวจ IgG และ IgM ปกติสำหรับการตรวจ 2 ครั้ง โดยวิธี hemagglutination inhibition test (HAI) ตรวจครั้งแรกช่วงที่มีอาการและอีกครั้งประมาณ 14 วันหลังจากที่มีอาการ

การรักษา

มีหลักปฏิบัติดังนี้ (ศรีสมบูรณ์ นุสิตสุคนธ์, 2558)

1. ในระยะไข้สูง ยาลดไข้ควรใช้ยาพาราเซตามอลหรือกลุ่มอะเซตตามิโน芬 ห้ามใช้ยาแอสไพริน และยาไอบิวพรอเฟนที่มีส่วนผสมของกรดชาลิไซลิค เพราะอาจทำให้เกล็ดเลือดทำงานผิดปกติและอาจระคายกระเพาะอาหาร ทำให้เลือดออกง่าย ควรจะเช็คตัวช่วยลดไข้ร่วมด้วยและให้คิมน้ำเกลือเริ่มจากๆ

2. ติดตามดูอาการผู้ป่วยเด็กอย่างใกล้ชิด เพื่อตรวจพบและป้องกันภาวะซึ่อกได้ทันเวลา แนะนำให้ผู้ปกครองทราบอาการนำของซึ่อก อาจมีอาการเบื้องต้น น้ำเหลือง เนื้อเท้าเย็น ควรແນະนำให้นำส่งโรงพยาบาลทันที
3. เมื่อผู้ป่วยเด็กไปตรวจที่สถานพยาบาลที่ทำการรักษา แพทย์ต้องทำ tourniquet test ทุกรายที่มีไข้สูงน้อยกว่า 7 วัน และให้ตรวจเดือดคุณปริมาณเกล็ดเลือดและความเข้มข้นของเลือด
4. ระยะแรกที่ยังมีไข้ สามารถรักษาแบบผู้ป่วยนอกโดยให้ยาไปรับประทานและແນະนำให้ผู้ปกครองดูแล ฝึกสังเกตอาการอย่างใกล้ชิดและพามารับการตรวจติดตามตามที่แพทย์นัด
5. ในรายที่ไข้ลดและมีระดับ Hct เพิ่มขึ้น แต่ไม่มีภาวะซึ่อกและผู้ป่วยเด็กไม่สามารถดื่มน้ำเกลือได้ต้องให้สารน้ำคือ 5% DLR หรือ 5%D/NSS โดยปรับปริมาณและเวลาการให้สารน้ำตามการรั่วของพลาสma
6. สำหรับผู้ป่วยเด็กที่มีภาวะซึ่อกหรือเลือดออก แพทย์ต้องทำการรักษาเพื่อแก้ไขอย่างรวดเร็วด้วยสารน้ำ เลือดหรือสาร colloid เพื่อช่วยชีวิตผู้ป่วยเด็กและป้องกันโรคแทรกซ้อน

การพยาบาล

บทบาทของพยาบาลในด้านการดูแลรักษาผู้ป่วยเด็กโรคไข้เลือดออก Dengue แบ่งตามระยะ ดังนี้ (ศิริเพ็ญ กัลยาณรุจ, มุกดา หวังวีรวงศ์และวรุณี วัชราสเตรี, 2559)

1. การพยาบาลระยะไข้ ระยะนี้เป็นระยะที่มีไข้สูง มีจุดเลือดออกเด็กๆ หรือมีเลือดออกตามผิวนังร่วมกับมีอาการทางระบบทางเดินอาหาร กิจกรรมพยาบาล ดังนี้ 1) เช็คตัวกดไข้ด้วยน้ำอุ่นหรือน้ำเย็นลดความร้อน 2) ให้ยาพาราเซตามอลหรือกลุ่มอะเซตามิโน芬 ใช้ช้าๆ ได้ทุก 4-6 ชั่วโมง 3) ให้พักผ่อนให้เต็มที่เพื่อลดการเผาผลาญและการใช้พลังงานของร่างกาย 4) ให้ดื่มน้ำและเกลือจำนวนมากๆ หลีกเลี่ยงน้ำที่มีสีดำแดง 5) บันทึกปริมาณสารน้ำเข้าและออกจากร่างกายอย่างน้อยทุก 8 ชั่วโมง 6) ให้สารน้ำทางหลอดเลือดดำทั้งหมด 7) แนะนำบิความความมีส่วนร่วมในการดูแล เช่น วิธีการเช็คตัว การใช้ยาลดไข้ การประเมินและสังเกตอาการเปลี่ยนแปลง

2. การพยาบาลระยะวิกฤตหรือซึ่อก ระยะนี้ระบบไหลเวียนล้มเหลว กิจกรรมการพยาบาล ดังนี้ 1) สังเกตและประเมินอาการและอาการแสดงของภาวะซึ่อก เช่น ตัวเย็น เหงื่ออออก ความดันโลหิตลดลง 2) สังเกตความเปลี่ยนแปลงของสัญญาณชีพควรบันทึกสัญญาณชีพทุก 1 ชั่วโมง และอาจต้องบันทึกทุก 15-30 นาที ในกรณีที่มีภาวะซึ่อกจนกว่าผู้ป่วยเด็กมีอาการคงที่ 3) หลีกเลี่ยงการทำหัดการที่ทำให้เลือดออก และดูแลความปลอดภัยจากอุบัติเหตุ เช่น การเจาะเลือด เนื่องจากระยะนี้มีภาวะเลือดออกได้ง่าย 4) ติดตามผลการตรวจทางห้องปฏิบัติการ เช่น ความเข้มข้นของเลือด เกล็ดเลือด 5) บันทึกปริมาณสารน้ำเข้าและออก จากร่างกายอย่างน้อยทุก 4 ชั่วโมง ในช่วงซึ่อกอาจจะต้องบันทึกทุก 1 ชั่วโมง 6) กรณีมีอาการหายใจเหนื่อยหอบ ต้องให้ออกซิเจนตามแผนการรักษา 7) แนะนำบิความความมีส่วนร่วมในการดูแลขณะได้รับการรักษาเพื่อป้องกันและแก้ไขภาวะซึ่อก และภาวะเลือดออก

3. การพยาบาลระยะฟื้นตัว ระยะนี้ร่างกายกลับเข้าสู่สภาพปกติอย่างรวดเร็ว รับประทานอาหารได้ตั้งเริ่มลดขนาดลง อาการตึงตามแขนขาและน้ำที่คั่งอยู่ตามช่องว่างต่างๆ จะกลับสู่ระบบไหลเวียนแล้วขับออกทางปัสสาวะ กิจกรรมการพยาบาล ดังนี้ 1) ตรวจติดตามสัญญาณชีพ โดยเฉพาะความดันโลหิตและชีพจรอย่างน้อยทุก 1-2 ชั่วโมงจนคงที่เปลี่ยนเป็นทุก 4 ชั่วโมง 2) สังเกตภาวะน้ำเกิน เช่น เปลือกตาบวม ห้องอีด หายใจแย่ลง ถ้ามีภาวะน้ำเกินอาจให้ยาขับปัสสาวะตามแผนการรักษา 3) กระตุ้นให้รับประทานอาหารและน้ำทางปาก ควรเริ่มจากอาหารอ่อนย่อยง่าย หลังจากรับประทานได้ค่อยให้อาหารธรรมชาติ

การป้องกันที่ดีที่สุดคือการป้องกันไม่ให้ยุงลายกัด ทำได้โดย 1) การกำจัดแหล่งเพาะพันธุ์ยุงลาย ได้แก่ ปิดภาชนะกักเก็บน้ำด้วยฝาปิดเพื่อป้องกันไม่ให้ยุงลายเข้าไปวางไข่ 2) วิธีการลดยุงตัวเต็มวัย ได้แก่ ใช้ไม้ตียุง นีดพ่นให้ถูกตัวยุง การป้องกันยุงกัด โดยยอนในมือ ทายกันยุง (ศรีสมนูรณ์ มุสิกสุคนธ์, 2558)

4. สรุปสาระสำคัญของเรื่องและขั้นตอนการดำเนินการ

4.1 สรุปสาระสำคัญของเรื่อง

โรคไข้เลือดออกเดงกีมีการแพร่ระบาดของโรคอย่างกว้างขวางในประเทศไทย โดยเฉพาะผู้ป่วยเด็กไข้เลือดออกได้ในทุกช่วงวัยและพบได้ในทุกกลุ่มอายุ ส่วนใหญ่พบในกลุ่มอายุ 5-14 ปี โดยพิจารณาทางด้านสาธารณสุขที่มีผู้ป่วยเด็กในแต่ละปีเป็นจำนวนมาก และมีแนวโน้มเพิ่มมากขึ้นเรื่อยๆ และทางด้านการแพทย์ผู้ป่วยเด็กไข้เลือดออกเดงกีอาจมีภาวะซึ่งเป็นผลจากการร้าวของพลาสม่าทำให้เสียชีวิตอย่างรวดเร็ว ถ้าไม่ได้รับการวินิจฉัยและรักษาพยาบาลอย่างถูกต้อง จากสถิติของหอภิบาลผู้ป่วยหนักกุมาร โรงพยาบาลเจริญกรุงประชาธิรักษ์พบว่า ในปี พ.ศ. 2560-2562 อัตราของผู้ป่วยเด็กไข้เลือดออกเดงกีร้อยละ 0.52, 5.23 และ 3.74 ตามลำดับ ดังนั้นการให้ข้อมูลเกี่ยวกับไข้เลือดออกเดงกีจึงเป็นสิ่งสำคัญที่บุคลากรทีมสุขภาพต้องทราบก็ บุคลากรทีมสุขภาพที่ให้การพยาบาลผู้ป่วยเด็กไข้เลือดออกเดงกีจึงควรมีความรู้ ทักษะ ความชำนาญ และมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีในการดูแลผู้ป่วยเด็กไข้เลือดออกเดงกี เพื่อสามารถประเมินและให้การดูแลได้แบบครบองค์รวม พยาบาลเป็นผู้มีบทบาทสำคัญในการดูแลในทุกระยะของการเจ็บป่วยและช่วยควบคุมโรค ไข้เลือดออกเดงกี ตลอดทั้งให้การพยาบาลผู้ป่วยเด็กและครอบครัวอย่างมีประสิทธิภาพและเป็นองค์รวม โดยใช้กระบวนการพยาบาลเพื่อช่วยให้ผู้ป่วยเด็กปลอดภัยและมีคุณภาพชีวิตดีที่สุด โดยมีขั้นตอน ดังนี้

4.2 ขั้นตอนการดำเนินการ

1. ศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับอาการของผู้ป่วยเด็ก ญาติ และเวชระเบียน ศึกษาความรู้ทางวิชาการและกรอบแนวคิดทางการพยาบาลจากตำรา วารสาร เพื่อเป็นแนวทางในการเลือกรณีศึกษา

2. เลือกรณีศึกษาเรื่องการพยาบาลผู้ป่วยเด็ก ไข้เลือดออกที่มีภาวะซึ่งก่อ โดยพิจารณาถึงความสำคัญของโรค ซึ่งพบได้ในหอภิบาลผู้ป่วยหนักกุมาร ผู้ป่วยเด็กหญิงอายุ 11 ปี รับไว้ในความดูแลที่หอภิบาล

ผู้ป่วยหนักกุมาร HN:34331/57 ตั้งแต่วันที่ 5 พฤศจิกายน 2561 จนนั้นหายไปหอผู้ป่วยกุมาร 17 วันที่ 9 พฤศจิกายน 2561 แพทย์อนุญาตให้กลับบ้าน วันที่ 12 พฤศจิกายน 2561

2.1 ประเมินสภาพร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม สอบถามประวัติที่เกี่ยวข้องกับการเจ็บป่วยทั้งปัจจุบันและอดีต รวมทั้งประวัติครอบครัว

2.2 วินิจฉัยการพยาบาล เพื่อวางแผนให้การพยาบาลตามภาวะของโรคและจัดลำดับความสำคัญของปัญหา เพื่อให้การช่วยเหลือได้ทันท่วงที

2.3 ปฏิบัติกรรมการพยาบาลและให้การรักษาพยาบาลตามแผนการรักษาของแพทย์ การปฏิบัติ กรรมการพยาบาลต่อไปเมื่อปัญหายังไม่สิ้นสุด จนกระทั่งจำหน่ายกลับบ้านพร้อมทั้งให้คำแนะนำปรึกษา และให้ความรู้เกี่ยวกับการปฏิบัติตัวอย่างถูกต้อง

3. สรุปผลการณ์คีกษามะราย จัดทำเป็นเอกสารวิชาการและนำเสนอผลงานตามลำดับ

5. ผู้ร่วมดำเนินการ ไม่มี

6. ส่วนของงานที่ผู้สนใจเป็นผู้ปฏิบัติ เป็นผู้ดำเนินการทั้งหมดครึ่งละ 100 ดังนี้

กรณีคีกษา : ผู้ป่วยเด็กหญิงไทย อายุ 11 ปี มาโรงพยาบาลด้วยอาการ 5 วัน ก่อนมาโรงพยาบาล มีไข้สูง อาเจียนเป็นเศษอาหาร 2 ครั้ง มารดาพามาตรวจที่ ห้องตรวจผู้ป่วยนอกเวชปฏิบัติ โรงพยาบาล เจริญกรุงประชาธิรักษ์ ได้ยาพาราเซตามอลไปรับประทานที่บ้าน 4 วันก่อนมาโรงพยาบาลมีไข้ มาด้วยไข้รับประทานยาพาราเซตามอลและเช็คตัวตนไข้ให้ให้ไข้ลดลง 1 ชั่วโมงก่อนมาโรงพยาบาล มีไข้รับประทานอาหาร ได้น้อย ห้องอีดิงเล็กน้อย เห็นน้ำยามากขึ้น อ่อนเพลีย มารดาจึงพามาโรงพยาบาล วันที่ 5 พฤศจิกายน 2561 เวลา 09.40 นาฬิกา ได้รับการตรวจที่ห้องตรวจผู้ป่วยนอกเวชปฏิบัติ ผลการตรวจร่างกาย วัดความดันโลหิตและค่าซีพจช ไม่ได้ ปลายมือปลายเท้าเย็น capillary refill = 3 วินาที เจาะน้ำตาลในเลือดได้ 154 มิลลิกรัมเดซิลิตร ให้สารน้ำเป็น 0.9% NSS อัตราการไอล 800 มิลลิลิตรต่อชั่วโมง เป็นเวลา 15 นาที ติดตามสัญญาณซีพจชลดลง ได้เบาเรื้อร้าการเต้น 100 ครั้งต่อนาที แต่วัดความดันโลหิตยังไม่ได้ capillary refill = 5 วินาที แพทย์ให้ 5%D/NSS อัตราการไอล 400 มิลลิลิตรต่อชั่วโมง เป็นเวลา 1 ชั่วโมง

รับไว้ที่หอภัยนักกุมาร 10.10 นาฬิกา แรกนับคิดตามสัญญาณซีพ ฉุณภูมิร่างกาย 37.6 องศาเซลเซียส อัตราการเต้นของหัวใจ 100 ครั้งต่อนาที อัตราการหายใจ 20 ครั้งต่อนาที ค่าความอื้มตัวของอกซิเจนวัดทางผิวหนัง ร้อยละ 98 ความดันโลหิต 106/76 มิลลิเมตร วัดความดันโลหิต ทุก 15 นาที ปรับอัตราการไอลของ 5%D/NSS เป็น 280 มิลลิลิตรต่อชั่วโมง เป็นเวลา 2 ชั่วโมง และให้ 10%calcium gluconate 10 มิลลิลิตรผสมใน sterile water จนได้ 20 มิลลิลิตร ให้ทางหลอดเลือดดำใน 30 นาที หลังจากนั้น ปรับอัตราการไอลของสารน้ำตามระดับความดันโลหิตและอาการของผู้ป่วยเด็ก โดยวัดความดันโลหิตทุก 1 ชั่วโมง ปัจจุบัน ได้รับสารน้ำเป็น 5%D/NSS อัตราการไอล 280 มิลลิลิตรต่อชั่วโมง งดน้ำและอาหารทางปากแต่จินน้ำเกลือแร่บ่อยๆ ได้

เวลา 14.30 น. วัดความดันโลหิตได้ 92/70 มิลลิเมตรปอร์อัตราการเต้นของหัวใจ 100 ครั้งต่อนาที อัตราการหายใจ 20 ครั้งต่อนาที ค่าความอิ่มตัวของออกซิเจนวัดทางผิวหนัง ร้อยละ 100 คลาชีพจราเร็ว capillary refill = 5 วินาที ปลายมือปลายเท้าเย็น ให้ 5%D/NSS อัตราการไอล 400 มิลลิลิตรต่อชั่วโมงเป็นเวลา 1 ชั่วโมง วัดความดันโลหิตได้ 87/64 มิลลิเมตรปอร์อัตราการไอล 400 มิลลิลิตรต่อชั่วโมงเป็นเวลา 1 ชั่วโมง วัดความดันโลหิตได้ 100/75 มิลลิเมตรปอร์อัตราการไอล 400 มิลลิลิตรต่อชั่วโมงเป็นเวลา 1 ชั่วโมง วัดความดันโลหิตได้ 100/60 มิลลิเมตรปอร์อัตราการไอล 200 มิลลิลิตรต่อชั่วโมง ผลแคลเเช่ยม 7 มิลลิกรัมต่อเดซิลิตร ให้ 10%calcium gluconate 10 มิลลิลิตรผสมใน sterile water จำนวน 20 มิลลิลิตร ทุก 6 ชั่วโมง ผลอัลบูมิน 1.8 กรัมต่อเดซิลิตร ให้ 5%albumin 500 มิลลิลิตร อัตราการไอล 160 มิลลิลิตรต่อชั่วโมง หลังหมดให้เป็น 5%D/NSS อัตราการไอล 120 มิลลิลิตรต่อชั่วโมง วัดความดันโลหิตทุก 1 ชั่วโมง ต่อมากลับดีกหอบหายใจลำบาก อัตราการหายใจ 26 ครั้งต่อนาที พังปอดได้ยินเสียงปอดซ้ายคลลง ถ่ายภาพรังสีทรวงอกพบว่ามีภาวะน้ำในช่องเยื่อหุ้มปอด (pleural effusion) ที่ปอดทั้ง 2 ข้างและมีปอดแห้ง (atelectasis) ที่ปอดด่างซ้าย ให้ออกซิเจนทางจมูกความเข้มข้น 3 ลิตรต่อนาที เริ่มให้อาหารอ่อน งดอาหารและเครื่องดื่มที่มีสีดำเนลงทางปาก ผู้ป่วยเด็กรับประทานอาหารได้ ปรับลดอัตราการไอลของ 5%D/NSS เป็น 60 มิลลิลิตรต่อชั่วโมง

วันที่ 7 พฤศจิกายน 2561 ผู้ป่วยเด็กนอนบนเตียง สีหน้า蒼白 ฟังปอดได้ยินเสียงเท่ากันทั้ง 2 ข้าง อัตราการหายใจ 20 ครั้งต่อนาที ค่าความอิ่มตัวของออกซิเจนวัดทางผิวหนัง ร้อยละ 100 คลาชีพจราได้ชัดเจน capillary refill = 2 วินาที ปลายมือปลายเท้าอุ่นดี อัตราการเต้นของหัวใจ 98 ครั้งต่อนาที ความดันโลหิต 102/70 มิลลิเมตรปอร์อัตราการไอล 20 มิลลิกรัม ทุก 12 ชั่วโมง ผู้ป่วยเด็กรับประทานอาหารและดื่มน้ำได้ดี จึงยุติการให้สารน้ำทางหลอดเลือดดำ

วันที่ 8 พฤศจิกายน 2561 ผู้ป่วยเด็กนอนบนเตียง สีหน้า蒼白 อัตราการหายใจ 22 ครั้งต่อนาที ค่าความอิ่มตัวของออกซิเจนวัดทางผิวหนัง ร้อยละ 97 คลาชีพจราชัดเจน capillary refill = 2 วินาที ปลายมือปลายเท้าอุ่นดี อัตราการเต้นของหัวใจ 98 ครั้งต่อนาที ความดันโลหิต 113/77 มิลลิเมตรปอร์อัตราการไอล 20 มิลลิกรัม ทุก 12 ชั่วโมง ผู้ป่วยเด็กรับประทานอาหารได้ดี ดื่มน้ำได้ตามปกติ

วันที่ 9 พฤศจิกายน 2561 ผู้ป่วยเด็กนอนบนเตียง สีหน้าสดชื่น อัตราการหายใจ 20 ครั้งต่อนาที ค่าความอื้มตัวของออกซิเจนวัดทางผิวนัง ร้อยละ 99 คลาร์ชิพาร์ชั้ดเจน capillary refill = 2 วินาที ปลายมือปลายเท้าอุ่นดี อัตราการเต้นของหัวใจ 102 ครั้งต่อนาที ความดันโลหิต 103/70 มิลลิเมตรปอร์ต ให้ออกซิเจนทางจมูกความเข้มข้นเป็น 2 ลิตรต่อนาที และให้ยาขับปัสสาวะทางหลอดเลือดดำ 20 มิลลิกรัม ทุก 12 ชั่วโมง ปรับอาหารเป็นอาหารธรรมชาติ รับประทานได้ดี ดีมีน้ำได้ตามปกติ ไม่มีอาการแทรกซ้อน แพทย์พิจารณาให้ยาผู้ป่วยเด็กไปรักษาต่อที่หอผู้ป่วยกุมาร 17 เวลา 11.35 นาฬิกา

วันที่ 10 พฤศจิกายน 2561 ผู้ป่วยเด็กนอนบนเตียง สีหน้าสดชื่น อัตราการหายใจ 22 ครั้งต่อนาที ค่าความอื้มตัวของออกซิเจนวัดทางผิวนัง ร้อยละ 98 คลาร์ชิพาร์ชั้ดเจน capillary refill = 2 วินาที ปลายมือปลายเท้าอุ่นดี อัตราการเต้นของหัวใจ 98 ครั้งต่อนาที ความดันโลหิต 100/70 มิลลิเมตรปอร์ต ให้ออกซิเจนทางจมูกความเข้มข้นเป็น 2 ลิตรต่อนาทีและให้ยาขับปัสสาวะทางหลอดเลือดดำ 20 มิลลิกรัม ทุก 12 ชั่วโมง ผู้ป่วยเด็กรับประทานได้ดี ดีมีน้ำได้ตามปกติ

วันที่ 12 พฤศจิกายน 2561 ผู้ป่วยเด็กนั่งเล่นบนเตียง สีหน้าสดชื่น อัตราการหายใจ 20 ครั้งต่อนาที ค่าความอื้มตัวของออกซิเจนวัดทางผิวนัง ร้อยละ 99 อัตราการเต้นของหัวใจ 102 ครั้งต่อนาที ถ่ายภาพรังสีทรวงอกไม่พบความผิดปกติ จึงยุติการให้ออกซิเจน สอนให้ผู้ป่วยเด็กบริหารปอดด้วยการเป่าชุดบริหารปอด (Triflow meter) ผู้ป่วยเด็กทำได้ดี แพทย์อนุญาตให้กลับบ้านได้ ไม่มีนัด แนะนำผู้ป่วยเด็กออกกำลังกายและฝึกบริหารปอดอย่างสม่ำเสมอและรับประทานอาหารให้ครบ 5 หมู่ แนะนำการป้องกันการป่วยเป็นไข้เลือดออกซ้ำโดยป้องกันยุงลายคัดและกำจัดแหล่งเพาะพันธุ์ยุงลายให้หมด ผู้ป่วยกลับบ้านวันที่ 12 พฤศจิกายน 2561 รวมอยู่ในโรงพยาบาลเป็นเวลา 8 วัน ขณะที่อยู่ในความดูแลได้พบรหัสวดีวินิจฉัยทางการพยาบาลจำนวน 7 ข้อดังนี้

ข้อวินิจฉัยการพยาบาลที่ 1 ผู้ป่วยเด็กเสี่ยงภาวะช็อกซ้ำเนื่องจากการร่วงของพลาสม่าออกนอตสีนเลือด
วัตถุประสงค์การพยาบาล : ผู้ป่วยเด็กปลอดภัยจากภาวะช็อก

กิจกรรมการพยาบาล : ตรวจวัดและบันทึกอัตราการเต้นของหัวใจ อัตราการหายใจ ค่าความอื้มตัวของออกซิเจนในเลือดทุก 1 ชั่วโมง คลาร์ชิพาร์และวัดความดัน โลหิตทุก 15 นาที จนคงที่ เปรียบเทียบกับก่อนการรักษา 1 ชั่วโมง เพื่อประเมินภาวะช็อก สังเกตและประเมินอาการช็อก ได้แก่ กระสับกระส่าย มือเท้าเย็น ชีพจรเบาเร็ว ดูแลให้สารน้ำทางหลอดเลือดดำตามแผนการรักษา ให้การพยาบาลอย่างใกล้ชิด ตรวจเลือดเจาะค่าเกล็ดเลือดและความเข้มข้นของเลือดติดตามผลทุก 4 ชั่วโมง บันทึกปริมาณน้ำเข้าออกทุกชั่วโมง

การประเมินผล : ปัญหานี้แก้ไขหมดไปในการเยี่ยมครั้งที่ 2 วันที่ 6 พฤศจิกายน 2561

ข้อวินิจฉัยการพยาบาลที่ 2 ผู้ป่วยเด็กเสี่ยงต่อภาวะเลือดออกง่ายเนื่องจากเกล็ดเลือดต่ำ
วัตถุประสงค์การพยาบาล : ไม่มีภาวะเลือดออกง่ายในร่างกาย

กิจกรรมการพยาบาล : วัดและบันทึกสัญญาณชีพทุก 1 ชั่วโมง จนกว่าจะคงที่เพื่อประเมินอาการเปลี่ยนแปลง สังเกตและบันทึกอาการและการแสดงของการมีเลือดออกในอวัยวะต่างๆ ได้แก่ จุดขี้เลือดตามร่างกาย อาเจียนและอุจจาระเป็นเลือด ให้การพยาบาลด้วยความนุ่มนวล ลดปัจจัยเสี่ยงที่ส่งเสริมให้มีเลือดออกมากขึ้น ติดตามผลความเข้มข้นของเลือด เก็บดีเลือดจนค่ำปกติ

การประเมินผล : ปัญหานี้แก้ไขหมดไปในการเยี่ยมครั้งที่ 5 วันที่ 9 พฤศจิกายน 2561

ข้อวินิจฉัยการพยาบาลที่ 3 ผู้ป่วยเด็กมีโอกาสเกิดภาวะแทรกซ้อนจากภาวะไม่สมดุลของสารน้ำและเกลือแร่น่องจากแคลเซียมในเลือดต่ำ

วัตถุประสงค์การพยาบาล : ผู้ป่วยเด็กไม่เกิดภาวะภาวะแทรกซ้อนจากภาวะไม่สมดุลของสารน้ำและเกลือแร่

กิจกรรมการพยาบาล : กระตุ้นให้津น้ำเกลือแร่น่องอยๆ เพื่อทกดแทนน้ำที่เต็ยไปร่วมกับให้สารน้ำทางหลอดเลือดดำทดแทนจนผู้ป่วยเด็กรับประทานอาหารอ่อนและปรับเปลี่ยนอาหารตามความต้องการให้โดยงดอาหารและน้ำที่มีสีดำเนแดง ให้ 10%calcium gluconate ขณะให้สังเกตอาการข้างเคียง สังเกตอาการและการแสดงของภาวะขาดน้ำ เช่น ปากแห้ง ตาโอลลิก ผิวแห้ง ปัสสาวะออกน้อย

การประเมินผล : ปัญหานี้แก้ไขหมดไปในการเยี่ยมครั้งที่ 3 วันที่ 7 พฤศจิกายน 2561

ข้อวินิจฉัยการพยาบาลที่ 4 ผู้ป่วยเด็กไม่สูบ卯ายจากการปวดท้องจากตับโต

วัตถุประสงค์การพยาบาล : ผู้ป่วยเด็กมีความสุข卯าย

กิจกรรมการพยาบาล : ระวังไม่ให้ผู้ป่วยได้รับการกระแทกกระเทือน โดยเฉพาะบริเวณหน้าท้อง ให้การพยาบาลด้วยความนุ่มนวลและเบาเมื่อที่สุด ลดการเคลื่อนไหว ในนอนพักบนเตียง ให้ยา domperidone 1 tab วันละ 3 ครั้ง เพื่อช่วยลดอาการปวดแน่น ไม่สูบ卯ายท้อง คงน้ำและอาหารทางปากเพื่อลดการทำงานและการบีบตัวของกระเพาะอาหาร สังเกตอาการไม่สุข卯ายจากการปวดท้อง เช่น บ่นปวดแน่นท้อง ห้องอืดตึง

การประเมินผล : ปัญหานี้แก้ไขหมดไปในการเยี่ยมครั้งที่ 2 วันที่ 6 พฤศจิกายน 2561

ข้อวินิจฉัยการพยาบาลที่ 5 ญาติมีความวิตกกังวลเนื่องจากภาวะของโรคและแผนการรักษา

วัตถุประสงค์การพยาบาล : ญาติคลายวิตกกังวลลง

กิจกรรมการพยาบาล : อธิบายให้ญาติทราบโดยย่อเกี่ยวกับโรคให้เลือดออกและแผนการรักษา เปิดโอกาสให้ซักถามข้อสงสัยหรือข้อซ้องใจและระบายนความรู้สึก ตลอดจนเปิดโอกาสให้ได้ปรึกษาแพทย์ผู้รักษา รับฟังและยอมรับการแสดงความรู้สึกของญาติผู้ป่วย พูดคุยให้กำลังใจเพื่อลดความวิตกกังวลของญาติผู้ป่วย

การประเมินผล : ปัญหานี้แก้ไขหมดไปในการเยี่ยมครั้งที่ 2 วันที่ 5 พฤศจิกายน 2561

ข้อวินิจฉัยการพยาบาลที่ 6 ผู้ป่วยเด็กมีภาวะน้ำเกินเนื่องจากปริมาณน้ำไหลกลับเข้าสู่หลอดเลือด

วัตถุประสงค์การพยาบาล : ผู้ป่วยเด็กไม่มีอาการแสดงของภาวะน้ำเกิน

กิจกรรมการพยาบาล : ให้ออกซิเจนทางจมูกและให้ผู้ป่วยเด็กนอนศีรษะสูงเมื่อรู้สึกหายใจลำบาก เพื่อให้สามารถแลกเปลี่ยนกําชได้ดี พิงปอด เวลาละ 1 ครั้ง เพื่อประเมินประเมินสภาพผู้ป่วยเด็ก สังเกตและประเมิน

อาการแสดงภาวะน้ำเกิน ได้แก่ เปลือกตาบวม หายใจหอบ กระสับกระส่าย นอนราวนไม่ได้ บันทึกปริมาณน้ำเข้าและออกจากร่างกายเป็นมิลลิลิตรทุก 4 ชั่วโมง

การประเมินผล : ปัญหานี้แก้ไขหมดไปในการเยี่ยมครั้งที่ 6 วันที่ 10 พฤษภาคม 2561

ข้อวินิจฉัยการพยาบาลที่ 7 ผู้ป่วยเด็กและญาติพร้องความรู้ในการป้องกันและควบคุมโรคให้เลือดออกวัตถุประสงค์การพยาบาล : ผู้ป่วยเด็กและญาติเข้าใจและปฏิบัติตัวในการป้องกันและควบคุมโรคได้ถูกต้อง กิจกรรมการพยาบาล : แนะนำรับประทานอาหารที่มีประโยชน์แคลอรี่สูง พักผ่อนให้เพียงพอ ออกกำลังกาย และฝึกบริหารปอดอย่างสม่ำเสมอ หลีกเลี่ยงกิจกรรมที่เสี่ยงเสี่ยงให้เลือดออก การระหว่างการแก้ไขรุนแรง แนะนำการป้องกันโรคโดยไม่ให้ยุงกัด และทำลายแหล่งเพาะพันธุ์ยุงลายที่บ้าน ให้เอกสารแผ่นพับแก่ผู้ป่วยเด็ก และญาติ เพื่อนำไปเผยแพร่แก่เพื่อนบ้านและที่โรงเรียนต่อไป

การประเมินผล : ปัญหานี้แก้ไขหมดไปในการเยี่ยมครั้งที่ 6 วันที่ 10 พฤษภาคม 2561

7. ผลสำเร็จของงาน

จากการให้การพยาบาล ศึกษา ติดตามและประเมินผลการพยาบาลผู้ป่วยเด็กให้เลือดออกที่มีภาวะซึ้งออกโดยใช้ความรู้ความสามารถและทักษะในการดูแลผู้ป่วยเด็กอย่างใกล้ชิด เพื่อเฝ้าระวังและป้องกันภาวะแทรกซ้อนต่างๆ ผลการพยาบาลหลังจากรับผู้ป่วยเด็กไว้ในความดูแลเป็นเวลา 8 วัน ติดตามเยี่ยม 6 ครั้ง พบรู้ผู้ป่วยเด็กมีปัญหาทางการพยาบาลทั้งหมด 7 ปัญหา ซึ่งปัญหาทั้งหมดได้รับการแก้ไขหมดไป ผู้ป่วยเด็กและญาติสามารถปฏิบัติตัวได้ถูกต้อง มีความรู้ความเข้าใจเรื่องให้เลือดออกคงกี สามารถบอกข้อมูลและตอบคำถามได้ถูกต้อง ตระหนักรึงความสำคัญในการป้องกัน ควบคุม และการเพรรรษนาดของโรค แพทย์อนุญาตให้ผู้ป่วยเด็กกลับบ้านได้ รวมระยะเวลาอนโรงพยาบาลเป็นเวลา 8 วัน

8. การนำไปใช้ประโยชน์

8.1 นำปัญหาและผลลัพธ์ที่ได้จากการณีศึกษามาประยุกต์ใช้ในการดูแลผู้ป่วยเด็กให้เลือดออกอย่างมีประสิทธิภาพ

8.2 เป็นแนวทางในการพัฒนาคุณภาพการพยาบาลของพยาบาลประจำห้องนักกุนาร

8.3 เป็นแนวทางในการศึกษา และเพิ่มพูนความรู้แก่ผู้ศึกษารณีผู้ป่วยเด็กให้เลือดออกที่มีภาวะซึ้งออก และสามารถทำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในการดูแลผู้ป่วยเด็ก

9. ความยุ่งยาก ปัญหา อุปสรรคในการดำเนินการ

9.1 ผู้ป่วยเด็กและผู้ปกครองวิตกกังวลมากเกี่ยวกับอาการป่วย เพราะผู้ป่วยเด็กอายุน้อย อยู่ในภาวะซึ้งออกควรให้เวลาในการให้คำแนะนำและปลอบโยน

9.2 ผู้ป่วยเด็กรับรู้ปัญหาและเชิญปัญหาเพียงคนเดียวไม่ได้ ต้องมีผู้ปกครองเป็นผู้ร่วมคิดหรือตัดสินใจ การให้คำแนะนำเจิงเน้นไปที่ผู้ป่วยเด็กและผู้ปกครอง ทำให้ต้องพูดคุยหลายครั้งเพื่อให้ผู้ป่วยเด็กและผู้ปกครองรับรู้ ตระหนักรึงปัญหา เข้าใจและจัดการกับปัญหาของตนเองได้อย่างมีประสิทธิภาพ

10. ข้อเสนอแนะ

10.1 ควรมีการจัดอบรมบุคลากรทางการพยาบาลเกี่ยวกับการให้คำปรึกษาแก่ผู้ป่วย และผู้ปกครอง โรคไข้เลือดออกในหน่วยงานและหอผู้ป่วยที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้คำปรึกษาผู้ป่วยและผู้ปกครองได้อย่างมีประสิทธิภาพและเป็นระบบ

10.2 ควรจัดกิจกรรมการเรียนรู้เรื่องการดูแลผู้ป่วยไข้เลือดออกให้แก่ผู้ป่วยและญาติ เพื่อให้ญาติมีส่วนร่วมในการดูแลผู้ป่วยและสามารถนำไปปฏิบัติได้ถูกต้องเมื่อผู้ป่วยกลับไปรับการดูแลต่อที่บ้าน

ขอรับรองว่าผลงานดังกล่าวข้างต้นเป็นความจริงทุกประการ และได้ดำเนินการปรับปรุงแก้ไข เป็นไปตามคำแนะนำของคณะกรรมการ

ลงชื่อ พ.ศ. ๒๕๖๖

(นางสาวฤทัย บุญทรง)

ผู้เข้ารับการประเมิน

(วันที่) ๒๘ มี.ค. ๒๕๖๖

ได้ตรวจสอบแล้วรับรองว่าผลงานดังกล่าวข้างต้นถูกต้องตรงกับความเป็นจริงทุกประการ

ลงชื่อ นิตยา สักดีสุภา

(นางนิตยา สักดีสุภา)

(ตำแหน่ง) หัวหน้าพยาบาล ฝ่ายการพยาบาล

กลุ่มกิจด้านการพยาบาล

โรงพยาบาลเจริญกรุงประชาธิรักษ์

(วันที่) ๒๘ มี.ค. ๒๕๖๖

ลงชื่อ.....

(นายเกรียงไกร ตั้งจิตรมณีศักดา)

(ตำแหน่ง) ผู้อำนวยการโรงพยาบาลเจริญกรุงประชาธิรักษ์

(วันที่) ๒๘ มี.ค. ๒๕๖๖

หมายเหตุ : ผู้บังคับบัญชาหนึ่งปีไป 1 ระดับในช่วงเวลาตั้งแต่วันที่วันที่ 5 พฤศจิกายน 2561 ถึงวันที่

9 พฤศจิกายน 2561 คือ นายสุกิจ ศรีทิพยวรรณ ปัจจุบันเกษียณอายุราชการ

เอกสารอ้างอิง

กาญจนา ตั้งนราธชกิจ นพพร อภิวัฒนาภูล อนันต์ โภษิตเศรษฐี ใจนี้ เลิศและสำՊารณ จวนสัมฤทธิ์.
(2558). คู่มือการเวชศาสตร์ฉุกเฉิน. กรุงเทพฯ: คณะแพทย์ศาสตร์ โรงพยาบาลรามาธิบดี.
ชนิต แก้วกังวล, จิรวัฒน์ เกตุแก้ว และธีรวาดี กอพักมินทร์. (2558). คู่มือวิชาการ โรคติดเชื้อเด็กกีและ
โรคไข้เลือดออกเด็กกีด้านการแพทย์และสาธารณสุข. กรุงเทพฯ: กรมควบคุมโรค.
ชัยณ พันธุ์เจริญ และอุมา ทิสยากร. (2558). ไข้เลือดออก. กรุงเทพฯ : ชัม不成โรคติดเชื้อในเด็กแห่งประเทศไทย
ไทยและสมาคมโรคติดเชื้อแห่งประเทศไทย.
ไรส ภักดีโต, จุไร อกัยจิรัตน์ และพัชมน อันโต. (2560). โรคไข้เลือดออกเด็กกีในเด็ก :
บทบาทสำคัญของพยาบาล. กรุงเทพฯ: สภากาชาดไทย.
โรงพยาบาลเจริญกรุงประชาธิรักษ์. (2561). เวชระเบียนผู้ป่วยในห้องอภิบาลผู้ป่วยหนักภูมิพล โรงพยาบาล
เจริญกรุงประชาธิรักษ์ประจำปี 2561.
โรงพยาบาลเจริญกรุงประชาธิรักษ์. (2560). สถิติโรงพยาบาลเจริญกรุงประชาธิรักษ์ประจำปี 2560.
โรงพยาบาลเจริญกรุงประชาธิรักษ์. (2561). สถิติโรงพยาบาลเจริญกรุงประชาธิรักษ์ประจำปี 2561.
โรงพยาบาลเจริญกรุงประชาธิรักษ์. (2562). สถิติโรงพยาบาลเจริญกรุงประชาธิรักษ์ประจำปี 2562.
ศิริเพ็ญ กัลยาณรุจ มุกดา หวังวีรวงศ์ และวารุณี วัชรสเว. (2559). แนวทางการวินิจฉัยและรักษาโรค
ไข้เลือดออกเด็ก ฉบับเคลื่อนไหว 80 พรรษานหาราชินี. กรุงเทพฯ : กระทรวงสาธารณสุข.
ศรีสมบูรณ์ นุสิกสุคนธ์. (2558). การพยาบาลเด็ก เล่ม 1. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยมหิดล.

**ข้อเสนอ แนวคิด วิธีการเพื่อพัฒนางานหรือปรับปรุงให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น
ของนักศึกษาแพทย์ บุญทรง**

เพื่อประกอบการประเมิน เพื่อขอรับเงินประจำตำแหน่งประเภทวิชาการ ระดับชำนาญการ
ตำแหน่งพยาบาลวิชาชีพชำนาญการ ด้านการพยาบาล (ตำแหน่งเลขที่ รพจ. 807)
สังกัด ฝ่ายการพยาบาล กลุ่มภารกิจด้านการพยาบาล โรงพยาบาลเจริญกรุงประชารักษ์ สำนักการแพทย์
เรื่อง การพัฒนาสมรรถนะของพยาบาลวิชาชีพในการแปลผลแก๊สในเลือดแดง

หลักการและเหตุผล

ปัจจุบันในการรักษาผู้ป่วยเด็กและวัยรุ่น ต้องได้รับการช่วยเหลือแก้ไขอย่างทันท่วงที การตรวจแก๊สในเลือดแดง (ABG) เป็นตัวบ่งชี้สำคัญที่ช่วยในการวินิจฉัย การให้การรักษา และติดตามผลการรักษา ในผู้ป่วยเด็กและวัยรุ่น เพราะสามารถถึงภาวะออกซิเจนในเลือด ความสามารถแลกเปลี่ยนแก๊สในปอดและคุณภาพของหัวใจและหลอดเลือดที่ให้เครื่องช่วยหายใจและก้าชออกซิเจนแรงดันสูงทางช่องนaso-gastric ผ่านเครื่องทำความอุ่นชี้น การตรวจแก๊สในเลือดแดง ใช้ปรับค่าเครื่องช่วยหายใจหรือก้าชออกซิเจนแรงดันสูงทางช่องนaso-gastric และใช้เบรียบที่บันทึกอุณหภูมิการใช้เครื่องช่วยหายใจหรืออุณหภูมิการให้ก้าชออกซิเจนแรงดันสูงทางช่องนaso-gastric ทำความอุ่นชี้น ตลอดจนการประเมินอาการผู้ป่วยเด็กที่มีภาวะผิดปกติเพื่อสามารถให้การรักษาพยาบาลได้ทันท่วงที การตรวจแก๊สในเลือดแดง ประกอบด้วย (ศรีวรรณ เรืองวัฒนา, 2562) 1) ค่า pH บอกถึงสภาพของกรดและด่างในร่างกาย ปกติมีค่า 7.35-7.45 ถ้ามีค่าต่ำกว่าปกติ เรียกว่า acidemia ถ้ามีค่าสูงกว่าปกติ เรียกว่า alkalemia 2) pO₂ ปกติมีค่า 80-100 มิลลิเมตรปะอุท ถ้ามีค่าต่ำกว่าปกติ เรียกว่า hypoxemia 3) pCO₂ ปกติมีค่า 35-45 มิลลิเมตรปะอุท ค่านี้ช่วยบ่งบอกถึงหารหายใจโดยตรง หากค่านี้มีค่าต่ำกว่าปกติ เรียกว่า hypoventilation หากค่านี้มีค่าต่ำกว่าปกติ เรียกว่า hyperventilation 4) O₂ saturation คือร้อยละของชีโไมโกลบินที่รวมตัวกับออกซิเจน 5) Base excess (BE) คือเบสที่เกิน ค่าปกติอยู่ระหว่าง -2 ถึง +2 กรัมที่ Base excess มากกว่าปกตินั้นบ่งบอกถึงภาวะ metabolic alkalosis กรณีที่ Base excess น้อยกว่าปกตินั้นบ่งบอกถึงภาวะ metabolic acidosis ในการแปลผลหรืออ่านผลแก๊สในเลือดแดง จำเป็นจะต้องพิจารณาประวัติการตรวจร่างกาย ตลอดจนการตรวจทางห้องปฏิบัติการอื่นร่วมด้วยจึงจะช่วยในการวินิจฉัย ซึ่งสาเหตุหลักที่ทำให้เกิดความผิดปกติของแก๊สในเลือดแดง มี 2 สาเหตุคือ สาเหตุจากการหายใจ (respiratory cause) และสาเหตุจากการครองชาตุ (metabolic cause) (ศุภวัชร สิงห์ทอง, 2560) พยาบาลซึ่งคุ้มครองผู้ป่วยเด็กอย่างใกล้ชิด 24 ชั่วโมงจึงเป็นผู้ที่จะประเมินอาการผู้ป่วยเด็ก ทั้งนี้พยาบาลจะต้องมีความรู้และทักษะการอ่านและแปลผลแก๊สในเลือดแดง สามารถประเมินระดับออกซิเจนในเลือด บอกค่าปกติได้ทุกตัวและระบุภาวะผิดปกติเหล่านี้ได้ ถ้าพบความผิดปกติจะต้องรีบรายงานแพทย์อย่างรวดเร็ว

จากสถิติผู้ป่วยเด็กที่มารับบริการที่ห้องอภิบาลผู้ป่วยหนักกุมาร โรงพยาบาลเจริญกรุงประชาธิรักษ์ พบว่ารับผู้ป่วยเด็กที่ใช้เครื่องช่วยหายใจและก้าซอกรซิเจนแรงดันสูงทางจมูกผ่านเครื่องทำความอุ่นชั้น พบเป็น 2 ใน 3 ที่พบมากที่สุดในหอผู้ป่วย โดยพบผู้ป่วยเด็กที่ใช้เครื่องช่วยหายใจและก้าซอกรซิเจนแรงดัน สูงทางจมูกผ่านเครื่องทำความอุ่นชั้น ในปี พ.ศ. 2560, 2561 และ 2562 จำนวนร้อยละ 62, 66 และ 60 ตามลำดับ (โรงพยาบาลเจริญกรุงประชาธิรักษ์, 2560-2562) ดังนั้นพยาบาลห้องอภิบาลผู้ป่วยหนักกุมารควรมี ทักษะการอ่านและแปลผลแก๊สในเลือดแดงเพื่อสามารถประเมินระดับออกซิเจนในเลือด บอกค่าปกติได้ทุก ตัวและระบุภาวะผิดปกติได้ถูกต้อง ถ้าพบความผิดปกติจะต้องรีบรายงานแพทย์อย่างรวดเร็วเพื่อให้การ รักษาอย่างทันท่วงที ผู้ศึกษาจึงเกิดแนวคิดที่จะพัฒนาการอ่านผลแก๊สในเลือดแดงของพยาบาล โดยได้ ค้นคว้าจากตำรา เอกสาร งานวิชาการและงานวิจัยเกี่ยวกับการอ่านผลแก๊สในเลือดแดงเพื่อจัดทำคู่มือ การอ่านและแปลผลแก๊สในเลือดแดงและแบบประเมินสมรรถนะพยาบาลวิชาชีพให้เหมาะสมกับบริบทของ หน่วยงาน

วัตถุประสงค์และหรือเป้าหมาย

วัตถุประสงค์

1. เพื่อพัฒนาความรู้ในการแปลผลแก๊สในเลือดแดงของพยาบาลวิชาชีพในห้องอภิบาล ผู้ป่วยหนักกุมาร

2. เพื่อรายงานผลแก๊สในเลือดแดงเพื่อให้การช่วยเหลือผู้ป่วยเด็กได้ทันท่วงที เป้าหมาย

1. พยาบาลวิชาชีพในห้องอภิบาลผู้ป่วยหนักกุมารสามารถแปลผลแก๊สในเลือดแดงเพื่อให้การ ช่วยเหลือผู้ป่วยได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2. ผู้ป่วยเด็กที่มีผลแก๊สในเลือดแดงผิดปกติได้รับการแก้ไขก่อนเกิดอาการรุนแรงอย่าง ทันท่วงที

กรอบการวิเคราะห์ แนวคิด ข้อเสนอ

แก๊สในเลือดแดง (Arterial Blood Gas) เป็นการส่งตรวจทางห้องปฏิบัติการ โดยการวิเคราะห์และ แปลผลแก๊สในเลือดแดง เพื่อประเมินสมรรถภาพการทำงานของปอดในระบบทางเดินหายใจ ได้แก่ การผัน แปรออกซิเจน การระบายอากาศหายใจและภาวะกรด-ด่าง การอ่านผลแก๊สในเลือดแดง ใช้กระบวนการอ่าน 6 ขั้นตอน (ศรีวรรรณ เรืองวัฒนา, 2562) ได้แก่ 1) การประเมินที่ค่า pH 2) การประเมินการระบายอากาศ 3) การประเมินการเผาพลานุ ในการรับอนเนต 4) การประเมินถึงความผิดปกติปฐมภูมิและการปรับชดเชย 5) การประเมินค่าออกซิเจนในกระแสเลือดและ 6) การแปลผล ซึ่งการอ่านผลแก๊สในเลือดแดงสามารถช่วย บอกถึงสาเหตุของความผิดปกติ แนวทางการรักษาและติดตามผลการรักษาได้ด้วย

สมรรถนะ (Competency) หมายถึง คุณลักษณะของบุคคล สะท้อนให้เห็นจากพฤติกรรมการทำงานที่แสดงออกมากของแต่ละบุคคลที่สามารถวัดและสังเกตเห็นได้ สมรรถนะของบุคคลเป็นสิ่งที่เป็นผลมาจากการฝึกอบรมและประสบการณ์ไม่ได้เป็นสิ่งที่ได้มาแต่เกิด สมรรถนะของผู้ปฎิบัติงานแต่ละวิชาชีพหรือแม้แต่วิชาชีพเดียวกันอาจไม่เหมือนกัน เนื่องจากบริบทและสภาพการณ์ที่แตกต่างกัน การแบ่งประเภทสมรรถนะจะแตกต่างกันตามบริบทและลักษณะงานขององค์กรนั้นๆ การพัฒนารูปแบบสมรรถนะจึงไม่มีรูปแบบตายตัวขึ้นอยู่กับลักษณะงานขององค์กรและวัตถุประสงค์ของการนำสมรรถนะมาใช้ (บรรก์วิทย์ แสนทอง, 2560)

สมรรถนะพยาบาลผู้ป่วยวิกฤต มีดังนี้ 1) การใช้เครื่องช่วยหายใจและการดูแลเครื่องช่วยหายใจ 2) ทักษะการช่วยฟื้นคืนชีพขั้นสูง 3) การพยาบาลในการดูแลผู้ป่วยวิกฤต 4) การแปรผลแก๊สในเลือด 5) ความรู้เรื่องยาที่มีความเสี่ยงสูง 6) การอ่านและแปลผลคลื่นไฟฟ้าหัวใจ 7) ICU monitoring

การแปลผลแก๊สในเลือดแดงเป็นหนึ่งในสมรรถนะพยาบาลผู้ป่วยวิกฤต พยาบาลเป็นบุคลากรของทีมสุขภาพในการดูแลผู้ป่วยเด็กที่มีภาวะวิกฤตอย่างใกล้ชิด จึงจำเป็นต้องมีความรู้ความเข้าใจการแปลผลแก๊สในเลือดแดง รวมทั้งสามารถติดตามอาการ อาการแสดงที่เป็นสาเหตุของแก๊สในเลือดแดงผิดปกติ เพื่อที่จะประเมินอาการ ในภาวะฉุกเฉินและให้การช่วยเหลือผู้ป่วยเด็กได้ทันท่วงที จึงเกิดแนวคิดในการพัฒนาสมรรถนะพยาบาลวิชาชีพในการแปลผลแก๊สในเลือดแดง โดยกำหนดระดับสมรรถนะเป็น 5 ระดับ ตาม Bender model ดังนี้ 1) ผู้จบใหม่ (Novice) พนักงานที่จบใหม่ยังไม่มีประสบการณ์การทำงานมาก่อน 2) ผู้เริ่มต้นก้าวหน้า (Advanced beginner) ใช้เวลาพัฒนา 1-18 เดือน ยังต้องการซึ้งและจำเป็นต้องได้รับการนิเทศจากมีประสบการณ์ 3) ผู้มีความสามารถ (Competent) มีประสบการณ์ทำงานที่เดิมช้าๆ เป็นประจำเป็นเวลา 2-3 ปี มองเห็นเป้าหมายในการทำงานระยะยาว 4) ผู้คล่องงาน (Proficient) มีประสบการณ์ 3-5 ปี มองประสบการณ์ในภาพรวมมากกว่าจะดูแบบแยกส่วน แก็บัญหาในงานจากประสบการณ์และเหตุการณ์ที่ผ่านมา 5) ผู้เชี่ยวชาญ (Expert) มีประสบการณ์มากกว่า 5-7 ปี เข้าใจแต่ละสถานการณ์ได้อย่างลึกซึ้ง วินิจฉัยปัญหาได้ถูกต้อง รวดเร็ว ได้รับการยอมรับจากผู้ร่วมงาน และกำหนดสมรรถนะในการแปลผลแก๊สในเลือดแดง ดังนี้ 1) ผู้จบใหม่ ต้องสามารถประเมินค่า pH ได้ถูกต้อง 2) ผู้เริ่มต้นก้าวหน้า ต้องสามารถประเมินค่า pH และค่าการระบายอากาศได้ถูกต้อง 3) ผู้มีความสามารถ ต้องประเมินได้ครบทั้ง 6 ขั้นตอนคือ ค่า pH, การระบายอากาศ, การเพาพาลูไนคาร์บอนเนต, ความผิดปกติปฐมภูมิและการปรับชดเชย, ค่าออกซิเจนในกระแสเลือดและการแปลผลได้ถูกต้อง 4) ผู้คล่องงานต้องสามารถประเมินได้ครบทั้ง 6 ขั้นตอน ถูกต้องทุกข้อ สามารถสอนและให้คำแนะนำพยาบาลระดับล่างลงมาภายใต้ 5) ผู้เชี่ยวชาญ ต้องสามารถแปลผลและสามารถประเมินได้ครบทั้ง 6 ขั้นตอน ถูกต้องทุกข้อ เป็นที่ปรึกษาและสามารถเป็นวิทยากรให้หน่วยงานอื่นได้ โดยมีขั้นตอนการดำเนินการ ดังนี้

1. เสนอแผนการพัฒนาสมรรถนะพยาบาลวิชาชีพในการแปลผลแก๊สในเลือดแดงต่อหัวหน้าหน่วยงานเพื่อขออนุญาตจัดทำ
2. จัดทำแผนการพัฒนาสมรรถนะพยาบาลวิชาชีพในการแปลผลแก๊สในเลือดแดง
3. นำเสนอผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความถูกต้อง และนำมาแก้ไขปรับปรุงตามข้อเสนอแนะ
4. ประชุมทีมบุคลากรในการใช้แผนการพัฒนาสมรรถนะพยาบาลวิชาชีพในการแปลผลแก๊สในเลือดแดงในหน่วยงาน
5. ประเมินผลการพัฒนาสมรรถนะพยาบาลวิชาชีพในการแปลผลแก๊สในเลือดแดงทุก 3 เดือน
6. เก็บรวบรวมสถิติในการพัฒนาสมรรถนะพยาบาลวิชาชีพในการแปลผลแก๊สในเลือดแดงในหน่วยงาน

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. พยาบาลวิชาชีพสามารถนำผลการแปลผลแก๊สในเลือดแดงไปใช้ประกอบการพิจารณารายงานอาการผู้ป่วยเด็กแก่แพทย์เพื่อช่วยเหลือผู้ป่วยเด็กได้ทันท่วงที
2. ผู้ป่วยเด็กปลอดภัยและได้รับการพยาบาลที่มีมาตรฐาน
3. สามารถนำการแปลผลแก๊สในเลือดแดงไปพัฒนาสมรรถนะพยาบาลวิชาชีพในหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องและผู้ที่สนใจสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้

ตัวชี้วัดความสำเร็จ

1. พยาบาลในห้องปฏิบัติผู้ป่วยหนักกุมารสามารถแปลผลแก๊สในเลือดแดงถูกต้อง 100 เปอร์เซ็นต์
2. ไม่พบอุบัติการณ์ในการรายงานผลแก๊สในเลือดแดงที่ผิดปกติล่าช้า

ลงชื่อ..... นฤทธิ์ คงรุบ

(นางสาวฤทัย บุญทรง)

ผู้อำนวยการประเมิน

วันที่..... ๙/ มี.ค. ๒๕๖๔

เอกสารอ้างอิง

ณรงค์วิทย์ แสนทอง. (2560). *Competency ทำง่ายกว่าได้ผลดีกว่า*. กรุงเทพฯ : เอช อาร์ เซ็นเตอร์.

โรงพยาบาลเจริญกรุงประชารักษ์. (2560). สถิติโรงพยาบาลเจริญกรุงประชารักษ์ประจำปี 2560.

โรงพยาบาลเจริญกรุงประชารักษ์. (2561). สถิติโรงพยาบาลเจริญกรุงประชารักษ์ประจำปี 2561.

โรงพยาบาลเจริญกรุงประชารักษ์. (2562). สถิติโรงพยาบาลเจริญกรุงประชารักษ์ประจำปี 2562.

ศรีวรรณ เรืองวัฒนา. (2562). หลักการเบื้องต้นเกี่ยวกับการตรวจวิเคราะห์ *Blood gas*.

[ออนไลน์]. สืบค้นเมื่อ 20 สิงหาคม 2563 จาก

<http://cai.md.chula.ac.th/lesson/lesson4409/data/basic.htm>

ศุภวัชร สิงห์ทอง. (2560). การแบบทดสอบการตรวจเคมีของเลือด. [ออนไลน์]. สืบค้นเมื่อ 21 สิงหาคม 2563 จาก

<http://202.28.25.187/courseware/claroline/backends/download.php?>

Jefferies PR. (2005). *Nursing Education Perspectives*. New Jersey : Printice-Hall.

Kolb DA. (1984). *Experience learning Experience as the source of learning and development*.

New Jersey : Printice-Hall.